

RJEČNIK EPOHE

Prilozi za rječnik tranzicijskog hrvatskog jezika

Ple Sead AUL / www.seadalic.com



„EKSPLOATACIJA“

(riječ stranog podrijetla, nakon domovinskog rata izbačena iz Hrvatske)

Povijesno gledano za postojanje eksploatacije u starijim društvinama kriv je - Karl Marx! On je zajedno sa svojim drugovima inizirao na postojanje odnosa koje je jedino ova riječ mogla pokriti.

Otkrivajući mu je okolnost što je tvrdio da ova riječ najviše dolazi do izražaja u procesu prevođenja. Kako je „mala zemlja za veliki odmor“ sve dalje od protivodje, sve manje je i mogućnosti da se Marxov obrazac miljenja primjeni na bliznju Hrvatsku (slično i okolnim zemljama).

Budući da eksploatacije više nema, na scenu su stupili kontejneri za smeće. U njima svi mi, s potpunom povjerenjem u činjenicu da su granice sada naše - modemo pronaći ostatke Dukata, Konzuma, Leda, Jammice, Zvijezde...

„USA“

(Skraćenica za: Ujedinjena Sredstva Advertisinga)

Razumijevanje imena koje najbolje oslikava pokulaj Amerike da prodajom virtualnoga zaradi realno.

„RAZGOVOR“

(Riječ rastegnuta između dva mobitela)

Ova se riječ nekada odnosila na dvije ili više osoba koje su u uzajamnom druženju razmjenvale misli, stavove, sudove, psovke, njezinsti i štola još. Bez razgovora nije bilo velikih ali niti malih odluka. Uvijek je neki razgovor prethodio akcijama koje su slijedile.

Razgovori su uglavnom vodeni licem u lice. Ponekad bi se istina koristili i živi ljudi za prenenos poruka. Kako su medutim poruke bile sve manje lijepje a veće negdje i za samog donositelja (često su ostajali bez glave) ljudi su počeli razmišljati o napeavama kojima se nije moglo odrezati glava, a koje su mogle premjeti poruku.

Danas medutim i velike korporacije kod predstavljanja svojih uspjeha izvode čitave performanse. Političari kod otvaranja cesta bez dozvole performiraju pred tisućama odusjevljenih duha. Znanstvenici koji nam hoće prodati GMO, odjedanput postaju veliki umjetnici uglažbenih, slavenski nježnih duša...

Performance je danas tako i toliko raširena pojava, da se na ovu formu odlučuju i ministri policija, gradonačelnici, vlasnici nogometnih klubova...

Dokazom je to istinitost teze o umjetnicima povijesti i programiranja kao legitimnim nasljednicima umjetnika prošlog tisućljeća.

NOVINAR

(biće NO-a - biće Nove Objave)

U neka druga vremena savjetovali bismo Vam neke druge stvari. Danas bismo Vam kao najvažnije savjetovali da imate svoje novinare! Zašto?

Kakvo pitanje?

Čovjek s novinarskom iskaznicom, ukoliko je osviješten (ukoliko je na Vašoj strani) uobičajeni je od mafijastra sa strojnicom ili terorista s dinamitetom. On ima pravo pisati što hoće, kada hoće i kako hoće. Na ovim novinarskim upitima i zahtjevima može istražiti poslovanje Vaše konkurenčije, napasti tu istu konkurenčiju - istovremeno pozivajući se na slobodu tiska, odnosno ideje kao što su istina, Poštjenje, Društveno dobro i sl.

Kada ga izbacuje iz jednih novina on će sigurno osvanuti u drugima; kada ga izbacuje iz jedne udruge novinara on će osvanuti u drugoj.

Ako netko i pomisli reći nešto protiv njega - rekao je to protiv slobode tiska, a to je nešto nedopustivo, nešto što ne prolazi, nešto što načinivo to neće popustiti...

Svaka „osviještena“ politička stranka ima svoje novinare; svaka mafijaška grupa ima svoje novinare; sve banke, sve velike korporacije, sve religije, sekte - svi oni imaju svoje, njima naklonjene, ovako ili onako plaćene - ljude s novinarskom iskaznicom ili kraće, makar malo netočnije - novinare.

Kako stići svog novinara? Jednostavno, uz pomoć casha ili čeka, darovima, občenjanim unosišnjim posla, nekom državnom sinekurenom...

Posebno su na cijeni novinari koji su razvili priču o sebi, primjerice da su možda došli iz vjere same, kao takve, i da sve vrijednosti institucije iz koje su došli - nose u sebi. Takvi mogu čuda učiniti, i i kada se razotkriju u svojim interesima, prema njima će svejedno svi imati zadriš. To je u prirodi naivog tla: kada im nametnete ljude s naljepnicama velikih ideja Boga, Slobode, Nacije, Istine, Povijesti - oni nemaju izgleda. Kopercuju se poput miševa pričaćenjem miličkovom.

Novinar s pedigreom institucije vjere može govoriti o svemu i svačemu. Konačno, Bog je velik, a velika je i ljubav u novinaru s pedigreom institucije koja ljubi ljude. Stoga je posjedovanje ovakvog novinara velika sreća za velike igrače.

Novinar s pedigreom vjere posebno je vješt u prikrivanju stoljećima njegova tradicije prevare, objave, samoobjava, molitava i ubiranja novaca... Taj zna posebno blagoglagolivo gurati Vam nož pod rebra, s molitvom na usnama...

A upravo takav Vam treba. On je najbolji. Kad ga jednom dobero platite - nema više tog rebea koje će biti sigurno.

Tako je povijest krenula u smjeru usavršavanja: od Mojsijevih ploča do malih mobilnih uređaja kojima se svaka poruka, pa i Božja može prenijeti trenutno do bilo kojeg čovjeka na bilo mjestu na zemlji.

Svjedoci smo dakle razgovora u kojima je lice skriveno u napravi koja prenosi samo glas. Doba je to kad posebno dobro lažemo.

„HUMANITARNA AKCIJA“

(Drugo ime za treći stvar)

Odlično sredstvo u PR i marketinškim kampanjama. Shali za glancanje imidža i pranje novaca. Povremeno slidi i za skretanje pozornosti na sebe ili vlastiti projekt, odnosno za povratak na javnu scenu.

Posebno su uspješni koncerti organizirani kao „humanitarne akcije“.

Humanitarna akcija ima za cilj pomoći sebi, a ne drugome. Bog je ionako prvo sebi stvorio bradu, kažu zagovornici novog smisla ove riječi.

Poznat je europski pristup ovom problemu: humanitarna akcija sredstvo je za oslobadanje onih zaliha hrane i lijekova kojima je istekao rok trajanja.

Američki pristup je slikoviti, oni prvo bacaju bombe, a onda kontejnere hrane...

Tiranije na istoku pak razvijaju business s humanitarnim konvojima: kada stignu i ako stigni, humanitarni konvoji, manji dio hrane podijeli se umirućem narodu, a veći se dio ostavi vladajućoj nomenklaturi - za trgovinu.

Ne možemo ne spomenuti i naivnost Bosanaca za prologa rata, sačuvanu u obliku vica:

- Huso, bolan, što nosiš Fatin gebis kao lančić oko vrata?

- Čuo sam bolan da će doći humanitarna, pa da mi Fata ne pojede sve dok se ne vratim kući..."

„PERFORMANCE“

(Ono što već i ministri prakticiraju, premda teško izgovaraju)

Nekada su na ljudi koji su se bavili performanceom gledali kao na čudake. Bili su to ni-vrti-ni-mimo-umjetnici. Stalno su nekto izvoljevali. Ili su izla-

zili na ulice, ili su upadali gdje ih se nije očekivalo, ili su mijesali pristupe, tehnologije, stilove... Uglavnom, to su bili ljudi koji su nešto htjeli napraviti u području umjetničkog, ali kako su bili nezadovoljni uobičajenim (naknadnim) pristupima - oni bi inscenirali situacije koje bi bile mješavine kazališta, plesa, likovne izložbe, književne večeri, koncerta ili nekog drugog poznatog oblika umjetničkog druženja.

Danas medutim i velike korporacije kod predstavljanja svojih uspjeha izvode čitave performanse. Političari kod otvaranja cesta bez dozvole performiraju pred tisućama odusjevljenih duha. Znanstvenici koji nam hoće prodati GMO, odjedanput postaju veliki umjetnici uglažbenih, slavenski nježnih duša...

Performance je danas tako i toliko raširena pojava, da se na ovu formu odlučuju i ministri policija, gradonačelnici, vlasnici nogometnih klubova...

Dokazom je to istinitost teze o umjetnicima povijesti i programiranja kao legitimnim nasljednicima umjetnika prošlog tisućljeća.

Takav Vam je sposoban, ako treba, veliki dio svog života glumići gradanski beat, zalagati se za gradanska prava i slično, a zapravo u tišini svoje kućne kapelice smijati se načincima koji najseđaju na igru i koji misle da on obavljaju svoju bračnu dužnost... Ne, on u tišini svoje kapelice, igrajući se molitve, smišlja svoje nove udarce. Bog bđije - i njegov je geslo. A on je tu dokazati da je Svevišnji i učinkovit.

Kako ničega nema dok u novinama nije objavljeno, novinari su bila objave. Kroji sudbine, presudjuju, stvaraju i ruše svetove, svoje privatne interese podmeću pod opće, u ime općih stvari zadaju bolne udarce svima koji su se suprotstavili njihovoj privatnoj ambiciji...

Unajmiti profesionalnog novinara dobro je zbog još jedne stvari. Ako se ikada otkrije način na koji taj novinar uništava vašu konkurenčiju, pa dove na sud - to će statistički biti još jedan slučaj napada na slobodu i neovisnost novinarstva, struku i sl. A to je već pozicija iz koje se lako izvrati

Kad ga raskrinkaju kao biće koje nema nikakve veze s vjerom, takav uvijek ima rezervno rješenje: učlanjivanje u političku stranku. Novinar s pedigreom institucije vjere učlanjen u političku stranku voda je dvostruko zaštićena sveta krava. Ako više ne bude imao prostora niti u jednoj instituciji vjere, on će vrlo principijelno - promjeniti vjeru: Zašto bi on bio vjernik religije koja mu onemogućava da svoje privatne filmove prikazuju u društvenim kinima?

Novinari su kotač u kojemu se mijelaju karte vlasti. Ako ste političar, kupite na vrijeme najutjecajnije.

Pravom novinaru nije problem angažirati tajne službe, policiju, inspekcije, sudove medijski linč i slični sredstva prisile. Ukoliko to ne može, onda on nije tranzicijski novinar; onda on nije na razini svog vremena...

Priča se da ima i takvih...

„POLITIČAR“

(plesac koji plesom skreće pozornost na svoje vlastite zakulisne radnje u kojima inače ne sudjeluje.)

Bilo je vremena i društava u kojima je političar bio nešto kao borac za opću stvar. Bili su to gandjevički nastrojeni zastupnici općega koji su za svoje razumevanje pravednosti bili spešni davati i vlastite život.

Već je liberalna demokracija pretvorila u busnessmene s odgovodom, dakle ljudi koji će se za vrijeme svog politikovanja umreli i medijski razmnožavati. Po završetku političke karijere (povezan i poznat), sada već bilo političar - spreman je za business.

Epoха tranzicije obogatila je određenje političara. Tečnije rečeno Istok i Jugostok Europe promijenili su pojam političara - epohalno!

Mi danas sve više govorimo o političarima kao vladarima Bermudskog troukuta (tajne službe - privatizacijski fondovi - budžet države). Tko ne opezenje u ovaj troukut - nestaje. Tko mu se slučajno ili namjerno približi - biva onemogućen jednim od tisuću provjerenih načina: oduzimanjem imena, digmatice, slobode, imovine, raznine, vristama i stupnjevima izoliranja; inspekcijama, sudovima, poštarnima i omotnicama, upornošću dopisa, birokratskim odbijanjima; zadima kupljениh novinara, noćnim pretragama po računalima, pravim i sudskim igrama, prijetnjama oružjem, spominjanjem djece...

Političari su danas glumci koji se ne pačaju u slobodu medija, ne namještaju natječe, ne rješavaju kadrovske križaljke; to su plesaci koji plesom skreću pozornost na svoje vlastite zakulisne radnje u kojima ne sudjeluju; to su osobe s dva lica, jednim koje se koristi dok su kamere uključene i drugim koje se uključuje prije i poslije snimanja. ☺